

prima instanță: V. Munteanu
instanța de apel: Iu. Cimpoi, N. Craiu, N. Simciuc

ÎNCHEIERE

14 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Vieru

Judecătorii: Valentina Clevadi, Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Victor Șterbeț,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Victor Șterbeț împotriva Serviciului de Informații și Securitate, intervenient accesoriu Centrul pentru combaterea traficului de persoane a Inspectoratului General de Poliție cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă și a prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Victor Șterbeț cu menținerea hotărârii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 16 iulie 2015,

c o n s t a ț ă

La 01 iunie 2015, Victor Șterbeț a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului de Informații și Securitate, intervenient accesoriu Centrul pentru combaterea traficului de persoane a Inspectoratului General de Poliție cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absență forțată de la muncă și a prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, potrivit ordinului Serviciului de Informații și Securitate nr. 237-ps din 31 martie 2015 a fost dispusă eliberarea lui Victor Șterbeț din serviciul special prin contract din funcția de șef-adjunct al Direcției generale informații externe a Serviciului de Informații și Securitate.

Consideră reclamantul că ordinul enunțat urmează a fi anulat, deoarece a fost emis contrar prevederilor legii și cu încălcarea procedurii stabilite.

Susține că pînă la 03 aprilie 2015 a activat în calitate de detașat al Serviciului de Informații și Securitate din cadrul Centrului de Combatere al Traficului de Persoane al Ministerului Afacerilor Interne, în grad de locotenent-colonel. Soția sa, Ina Șterbeț activează într-o gheretă din piața Docuceaev în bază de patentă de întreprinzător.

La 23 februarie 2015, soția sa Ina Șterbeț i-a relatat că în acea zi a avut un control din partea unui angajat al Direcției Control al municipiului Chișinău, pe parcursul căruia ultimul a încercat estorcarea unei sume de bani în schimbul evitării controalelor fiscale.

Menționează că, la 24 februarie 2015, avea planificată efectuarea unei percheziții și altor acțiuni în cadrul unui dosar penal, urmînd ca ulterior să efectueze recunoașterea pe viu și audierea bănuitului.

Deplasându-se la locul de muncă a soției sale Ina Șterbeț în vederea identificării persoanelor care urmau să participe la recunoașterea pe viu, ultima i-a indicat persoana din cadrul Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, care la 23 februarie 2015 a exercitat controlul fiscal prin metoda verificării operative la ghereta nr. 9. Victor Șterbeț a avut un schimb de replici cu funcționarul Inspectoratului Fiscal Principal de Stat referitor la efectuarea contractului fiscal.

La 24 martie 2015, Victor Șterbeț a fost anunțat de soția sa Ina Șterbeț că la ghereta în care activează se desfășoară un control fiscal din partea Direcției Control al mun. Chișinău. Deplasându-se la fața locului și fiind într-o stare emoțională tensionată a reacționat excesiv, s-a legitimat și a solicitat să nu fie efectuat controlul la ghereta respectivă.

În cadrul Serviciului de Informații și Securitate a parvenit interpelarea de la conducerea Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, prin care a solicitat asistența Serviciului de Informații și Securitate, pe marginea cazului din 24 februarie 2015, cînd funcționarul Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, fiind în exercițiu funcției și exercitînd controlul fiscal prin metoda verificării operative la ghereta nr. 9 a fost abordat și somat de o persoană să nu realizeze măsurile planificate conform legislației care s-a legitimat drept colaborator al Serviciului de Informații și Securitate.

În scopul verificării și documentării eventualelor acțiuni de protecționism sau alte fapte cu caracter corupțional a fost dispusă inițierea și realizarea testării integrității profesionale în privința sa.

La 25 martie 2015, Victor Șterbeț a fost anunțat că incidentul din 24 februarie 2015 privind efectuarea controlului fiscal la ghereta soției sale reprezintă realizarea testării integrității profesionale, care s-a finalizat cu rezultat negativ, soldat cu constatarea admiterii în activitatea reclamantului a faptelor de comportament corupțional.

Susține că nu a fost informat despre efectuarea unor asemenea teste de integritate, iar reacția excesivă din cadrul testului nu a fost efectuată cu intenție, fiind provocată de starea moral-psihologică în care se afla, precum și de comportamentul coruptibil și abuziv care l-a avut anterior funcționarul Inspectoratului Fiscal Principal de Stat.

Indică că, în urmare acțiunilor pîrîtului, i s-a încălcat dreptul constituțional la muncă și la un trai decent, fiind privat de posibilitatea de a munci și respectiv, de a-și asigura existența personală și a familiei sale.

Solicită Victor Șterbeț anularea ordinului Serviciului de Informații și Securitate nr. 237-ps din 31 martie 2015 cu privire la eliberarea din funcție a lui Victor Șterbeț, restabilirea în funcția de detașat al Serviciului de Informații și Securitate din cadrul Centrului de Combatere al Traficului de Persoane al Ministerului Afacerilor Interne, în grad de locotenent-colonel, încasarea din contul Serviciului de Informații și Securitate în beneficiul său a salariului pentru absența forțată de la muncă în sumă de 18452 lei pentru perioada 01 aprilie 2015 - 01 iunie 2015, a prejudiciului moral în sumă de 30000

lei și a cheltuielilor de judecată ce constă din cheltuieli pentru asistență juridică în sumă de 9 960 lei și cheltuieli poștale de expediere a cererii prealabile în sumă de 10,95 lei.

La 09 iulie 2015, Victor Șterbeț a depus cerere de majorare a cuantumului pretențiilor, solicitînd încasarea din contul Serviciului de Informații și Securitate în beneficiul său a salariului pentru absența forțată de la muncă pentru perioada 01 aprilie 2015-09 iulie 2015 în mărime de 34 599,50 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău din 16 iulie 2015 acțiunea a fost respinsă ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție. În susținerea soluției enunțate, prima instanță a reținut că la 01 aprilie 2015 Victor Șterbeț a luat cunoștință cu ordinul Serviciului de Informații și Securitate nr. 237-ps din 31 martie 2015 cu privire la eliberarea din funcție, însă a depus cerere de chemare în judecată la 01 iunie 2015, cu omiterea termenului de 30 zile prevăzut de art. 17 alin. (1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ (f.d. 87-93).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2016, a fost respins apelul declarat de Victor Șterbeț cu menținerea hotărîrii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 16 iulie 2015 (f.d. 162-168).

La 16 mai 2016, Victor Șterbeț a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea actului judecătoresc contestat și a hotărîrii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărîri privind admiterea acțiunii.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat la 16 mai 2016, este depus în termen.

În motivarea recursului, Victor Șterbeț a indicat că atît instanța de apel la adoptarea deciziei contestate, cît și prima instanță a aplicat și interpretat eronat normele dreptului material aplicabile raportului juridic litigios.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 28 iunie 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Serviciului de Informații și Securitate și Centrului pentru combaterea traficului de persoane a Inspectoratului General de Poliție cererea de recurs declarată de Victor Șterbeț, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 28 iulie 2016, Serviciul de Informații și Securitate și Centrul pentru combaterea traficului de persoane a Inspectoratului General de Poliție a depus referință la cererea de recurs depusă de Victor Șterbeț prin care a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial

și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Victor Șterbeț, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Victor Șterbeț, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Victor Șterbeț, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală